

Ὁ Κορφιάτης ὁ κροστῶν ὀμίλει καθ' ἑαυτὸν.

Κόψτε τῆς γλώσσαις, Ἑλλήνων παῖδες,
καὶ γὰ καλὸ σας καὶ γὰ καλὸ μου...
μ' αὐτὰ τὰ σκάουτ καὶ τοὺς Φουρνιέδες
εὐρήκα πάλι τὸν διάβολο μου.

Μ' αὐτὰ τὰ σκάουτ μπόρα μεγάλη,
μ' αὐτὰ τὰ σκάουτ παροξυσμός,
μ' αὐτὰ τὰ σκάουτ μ' ἔσκασαν πάλι,
κι' ἐγὼ τοὺς λέω γιὰμὰ : σκασμός.

Φουρτοῦνα' πλάκωσε, κακὸ μεγάλο,
γι' αὐτὸν τὸν Ναύαρχο, γι' αὐτὸν τὸν Γάλλο.
Γι' αὐτὸν ἐλύσσαξε πολλῶν ἡ γλώσσα,
τὸν λένε φούρναρη καὶ χίλινα τόσα.
Σκασμός, περιδρομος, μιλᾶτε' λίγο,
κάνετε γρήγορα γιὰτὶ θὰ φύγω.

Πάω' στὴν Κέρκυρα τὴν δοξασημένη
νὰ δῶ τὸν Κάϊζερ, ποὺ με προσμένει.
Φεύγω' στὴν Κέρκυρα Λαμπρῆ νὰ κάνω
καὶ μὴ με κάνετε, παιδιὰ, νὰ σκάνω.

Καὶ πάλι τᾶμπλεξα μ' ἐχθροὺς καὶ φίλους,
ψάλλει τὸν Γάλλο κάθε γαλί,
συλλαγητήρια κι' ἔξω' στοὺς Ἐπύλους,
κακαὶς ἀντάραις καί' στὴ Βουλῆ.
Σκασμός, περιδρομος, μιλᾶτε' λίγο,
κάνετε γρήγορα γιὰτὶ θὰ φύγω.

Ὁχ ! σφοδρῆσαι! ὄχ ! ὀμίνα !...
αὐτὸς ὁ Γάλλος' πήρε τὸν νοῦ των...
τι δὲν ἀκούει κι' αὐτὸς γιὰ' μένα,
τι δὲν ἀκούει κι' ἐγὼ γιὰ τοῦτον.

Βλέπω τὸν Ἰσκιό του' μπροστά μου τώρα...
συγγνώμη, Ναύαρχε, παρντὸν, συχώρα.
Πλὴν μ' ἀναμμένο μου λέει μάτι :
σὺ μοὺ τὰ κάνεις δια, Κορφιάτη.
Σκασμός, περιδρομος, δαιμονισμένοι,
κι' ὁ μέγας Κάϊζερ με περιμένει.

Ὁ! δὲν μ' ἀρέσουν τὰ σκάουτ πλέον,
μῆτε κι' ἡ Δόγχη κι' ἡ Ναυκρατοῦσα,
μῆτε κι' οἱ Στόλοι Θεμιστοκλεῶν,
κι' ἡ θάλασσά μας ἡ' κυματοῦσα.

Δὲν θέλω σκάφη χιλιάδων τόνων,
μῆτε Ναυάρχους θέλω σοφοὺς...
γιὰμὰ μοὺ φθάνει μιὰ σκάφη μόνον
νὰ ταξειδεύω γιὰ τοὺς Κορπούς.

Μ' αὐτὰ τὰ σκάουτ χολῆ μ' ἐπόπισαν,
μ' αὐτὰ τὰ σκάουτ με παρασκόπισαν.

Κάνετε γρήγορα νὰ μὴν ἀργῶ,
πῆγε κι' ὁ Μπάνερμαν' στὸ Βιαρρῆς,
πάω' στὴν Κέρκυρα, παιδιὰ, κι' ἐγὼ
νᾶβρω τὸν Κάϊζερ νὰ παίξω μπρῆς.

Κάνετε γρήγορα, σφοδρασημένοι,
δέστε τῆς γλώσσαις σας, σκόλα, Βουλῆ...
μὰ συνεντεύξεως ὄρα σημαίνει,
φίλω τὸν Κάϊζερ καὶ με φίλει.

Λάξαρὸς πολιτικὸς καὶ πολὺ παθητικὸς.

Ἔρδε, Δάξαρ, περδὲ,
σῆκω, Κάϊζερ, κι' ἴδὲ
μέσ' ἀπ' τὸ λαμπρὸ Παλάτι
τὸν Σκαουτρουρμηκορφιάτη.

Μὲ τὸ πάλα, με τὸ πένα,
καὶ με τόσο κόπωσι
ἔρχεται νὰ δῆ καὶ σένα
καὶ νὰ κάνη πρόποσι.

Ἔρδε, Κόντε' μορφορνεζέ,
καὶ μυρζέι Πασογαλιὰ...
με τὸν Γάλλο τὸν Φουρνιέ
σ' ἔξω' σκόφαναν γαλιὰ.

Ἔσκοτισθηκς με σκέφεις,
μὰ κι' ἐμὰς ἐσκόπισες...
οὔρε τώρα νὰ χορέψης
με τῆς Γαστουρβίτσιαις.

Σύρε νᾶβρης τὰ νερά σου,
φώναξε: πέρ ντιο σάντο,
πήγαινε' στὴν Κέρκυρά σου
γιὰ ν' ἀκούσης' λίγο κάντο.

Ἔρδε, λιγαρέ Γεμωργάκη,
νέα κάξα σου νὰ φάλω...
με τὰ σκάουτ καὶ τὸν Γάλλο
τὰ θαλάσσοις' λιγάκι.

Ἔως τώρα' στὸ νερὸ
τὰ λεφτὰ πετάγαμε...
ἔρδε κι' ἀρχισε χορὸ,
νίφου κι' ἀποφάγαμε.

Καὶ κερδοῦσαι ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Λαμπρὸν Ραφετὸν Λαϊκὸν Φραγκάκη—Λευκαδίτη...
κι' ἡ χάρις του κι' ἡ φτήνεμα του τραβᾷ σὰν τὸν μαγνητῆ.
Ἰς τοῦ Σταδίου τὴν ὁδὸν, ἀντίκρου τῆς Βουλῆς,
τὸ συνιστᾷ πρὸς ἄλλους σας θερμῶς κι' ὁ Φασουλῆς.